

نماز معراج عاشقان

برای رسول الله اعظم دو معراج بود: یکی از مسجد الحرام بسوی مسجد الاقصی و سپس از مسجد الاقصی بسوی ملکوت آسمان که این در عالم حس بود و اما در عالم روح از عالم شهادت بسوی غیب و سپس از غیب به غیب الغیب که به منزله دو قوس متصل به هم است که حضرت از آن دو عبور کرد: فکان قاب قوسین " و " او ادنی " اشاره است به فناى او در ذات الهی .

مقصود اینکه هنگامی که پیامبر گرامی خواست که از معراج مراجعت کند خداوند صاحب عزت به او فرمود مسافر هنگامی که به وطن خود باز می گردد، تحفه ای برای نزدیکان خود می برد. همانا تحفه تو برای امت نماز است، نمازی که جامع هر دو معراج می باشد. معراج جسمانی با افعالش و معراج روحانی با اذکار و نیاتش.

پس نماز گزار باید که لباس و بدنش طاهر باشد چرا که در وادی مقدسی گام نهاده است " انک بالواد المقّسد طوی " و باید که خود را از آلودگی های بشری پاک گرداند چرا که در پیشگاه خدا ایستاده است و نماز همان تعبّد در پیشگاه معبود اعظم است و تعبّد همان شناخت حق با سرّ صافی و قلب پاک. همچنین در نزد فرد نماز گزار، ملک و شیطانی، دین و دنیائی، خیر و شرّی، صدق و کذب، حق و باطلی، قناعت و حرصی، بردباری و ناشکیبائی و سایر اخلاق متضاد و صفات منافی هم وجود دارد. پس بنگر که کدامیک را انتخاب می کنی چونکه وقتی دوستی محکم شود، جدائی سخت می گردد. خداوند متعال می فرماید " یا ایها الذین امنوا اتقوا الله و کونوا مع الصادقین. پس هنگامی که پاک و مجرد شد، پس دو دستش را بالا می برد به نشانه وداع با دنیا و آخرت و قلب و روح و سرّش را متوجه حق تعالی می گرداند.

پس باید بگوید " الله اکبر " یعنی او بزرگتر است از همه موجودات. حتی بزرگتر است از اینکه بین او و دیگران مقایسه ای صورت گیرد. پس بگو: " وجهت وجهی للذی فطر السموات و الارض حنیفا " که این کلام همان معراج ابراهیم خلیل است، همانگونه که وقتی می گوئی " سبحانک اللهم و بحمدک " معراج ملائکه است هنگامی که گفتند " نحن نُسبّح بحمدک و تقدس لک " و وقتی می گوئی " انّ صلاتی و نسکی و محیای و مماتی لله رب العالمین " معراج حبیب است. پس نماز گزار جمع کرده است بین معراج ملائکه مقرب و انبیاء عظام را.

پس هنگامی که از این حال فارغ گشتی بگو: " اَعُوذُ بِاللّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ " به خاطر بر حذر ماندن از مکر و اغوای شیطان و بر طرف نمودن عجب از نفست و در این مقام برای تو یکی از درهای بهشت باز می شود که همان باب معرفت است. پس با گفتن " بسم الله الرحمن الرحيم " باب ذکر بر تو باز می شود و با گفتن " الحمد لله رب العالمین: باب شکر، با گفتن " الرحمن الرحيم " باب امید، با گفتن مآلک يوم الدين: باب خوف، با گفتن " ایاک نعبد و ایاک نستعین " باب اخلاص، اخلاصی که از معرفت و عبودیت بر آمده است. با گفتن " اهدنا الصراط المستقیم " باب دعا و تضرع و با گفتن " صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ " باب اقتداء به ارواح طیبه و هدایت جستن از انوارشان .

پس بهشت های معرفت ربانی در هایش را برای تو با این درهای هشتگانه بوسیله این کلیدهای روحانی باز می کند. و این بیان معراج روحانی نماز بود
و اما معراج جسمانی:

پس اولین مرتبه این است که بایستی در پیشگاه حق تعالی مانند ایستادن اصحاب کهف " اذ قامو فقالوا ربنا رب السموات والارض " بلکه همانند قیام اهل قیامت " یوم یقوم الناس لرب العالمین " سپس بگوئی " سبحانک اللهم و بحمدک " سپس " وجهت وجهی " . . . " سپس فاتحه و هر آنچه که برایت میسر است از قرآن و بکوشی که به عبادت از سوی خدا نظر کنی تا اینکه آن را کوچک بینی و مبادا که نگاه کنی به عبادت از جانب خودت بسوی خدا که در آن صورت از هلاک شدگان خواهی بود و این است سر قول او که می فرماید " ایاک نعبد و ایاک نستعین .

پس بدان که نفس تو تا این لحظه در حکم چوبی است که آن را بر آتش خوف جلال الهی عرضه داشته ای. پس حال نرم گشته است پس آن را با رکوع خم کن و بعد دوباره آن را رها کن تا مستقیم گردد. چرا که این دین، دین استواری است. پس با رفق و مدارا در آن وارد شو و با سختی نفست را به طاعت الهی و اداری نکن همانند چهارپائی که بر او سخت گیرند که نه راه می رود و نه پشتی برای سواری دارد.

پس هنگامی که به حالت ایستاده برگشتی به حالت تواضع بسوی زمین خم شود و پروردگارت را با نهایت علو و بزرگی به یاد آور " سبحان ربی الاعلی " پس وقتی سجده دوم را بجای آوردی برای تو سه نوع طاعت حاصل گشته است. یک رکوع و دو سجده. پس با رکوع از عقبه شہوات نجات می یابی و با سجده از عقبه غضب و با سجده دوم از عقبه هوی که فراخوانده بسوی همه گمراهی هاست. پس هنگامی که از این درکات عبور کردی و به درجات عالی رسیدی مالک باقیات صالحات می شوی و به پیشگاه خداوند صاحب جلال و اکرام که مدبر عالم نور و ظلمت است وارد می شوی. پس بگو " اشهدان لا اله الا الله وحده لا شریک له " تا معرفت مبدء برایت کامل شود و " اشهد ان محمد عبده و رسوله " تا معرفت معاد برایت تمام گردد تا اینکه نور روح تو بسوی او بالا رود و روح محمد (ص) بسوی تو نزول کند. پس این دو روح با هم تلاقی یابند و در آن هنگام روح و ریحان حاصل می شود. پس بگو السلام علیک ایها النبی و رحمه الله و برکاته " پس در آن هنگام حضرت رسول (ص) می فرماید " السلام علینا و علی عباد الصالحین "

پس هنگامی که خداوند را با این حمد و ثنا در نمازت یاد کردی خداوند نیز تو را در محفل فرشتگان یاد می کند همانگونه که فرموده است : " هر که مرا در جماعتی یاد کند او را در جماعتی بهتر و نیکوتر یاد می کنم ". پس هنگامی که ملائکه آن را می شنوند مشتاق بنده می گردند. پس خداوند می فرماید ملائکه مشتاق زیارت تو هستند و به زیارت تو آمده اند پس به سلام بر آن ها پیشی بگیر و بگو " السلام علیکم و رحمه الله و برکاته " که این سخن اهل بهشت است کسانی که با سلام بر آن ها تحیت می گویند پس در این هنگام است که نماز گزار وارد بهشت می شود " یدخلون علیهم من کل باب . سلام علیکم بما صبرتم فنعم عقبی الدار "

بر گرفته از تفسیر سوره حمد ملاصدرا